

חולין פרק ו כיסוי הדם דף פו

מכן התחרטו ורצו לשתות את הכוס בתוך הסעודה אמר להם ר' ייבא בשם רב שהיות ואמרו שרצונם לברך גילו דעתם שמסיימים את הסעודה ונאסר עליהם לשתות כוס יין ללא ברכת 'פרי הגפן'. ר' חנינא אמר שלשית ר' יהודה אדם שבירך על שחיטת חיה וכיסה את דמה ואח"כ ממשיך לשחוט עוף לא צריך לברך שוב על השחיטה ואין הכיסוי נחשב לסיום השחיטה היות ויכול להמשיך לשחוט תוך כדי שהוא מכסה משא"כ במקרה של תלמידי רב אינם יכולים להמשיך לשתות יין תוך כדי ברכה.

חרש שוטה וקטן ששחטו וגדול ראה ששחטו כדין והשחיטה כשרה, אם שחטו חיה או עוף חייבים לכסות את הדם ואם שחטו בהמה אסור לשחוט את בנה או את אמה באותו היום, חרש שוטה וקטן ששחטו בינם לבין עצמם ר"מ אומר שפטור מכיסוי הדם ומותר לשחוט את בנה או את אמה באותו היום משום שרוב שחיטת חש"ו היא פסולה ומצטרף הרוב לחזקת האיסור שיש לבהמה שהייתה בחזקת אבר מן החי ונחשבת בוודאות כאינה שחוטה ואף הלקה ר"מ את האוכל שחיטת חש"ו כאוכל נבילה, חכמים אומרים ששחיטת חש"ו ספק כשרה וספק פסולה ולכן צריך לכסות את הדם ואסור לשחוט את אמה או בנה באותו היום. ר' אלעזר שלח הודעה לבבל שרבי הורה הלכה כרבי מאיר.

כתוב "אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל, ושפך את דמו וכסהו בעפר", השוחט 100 חיות במקום אחד יכול לעשות כיסוי אחד לכולם לאחר שמסיים וכן השוחט 100 עופות משום שמשמע מהמילה 'חיה' ו'עוף' אפילו הרבה, חכמים למדו מהמילה 'או' שהשוחט רק חיה או רק עוף חייב בכיסוי וסברו שהשוחט גם חיה וגם עוף יכול לכסות בסוף על שניהם יחד, ר' יהודה למד שהשוחט רק חיה או רק עוף חייב בכיסוי מהמילה 'דמו' שמשמע לשון יחיד ולכן למד מהמילה 'או' לחלק בין עוף וחיה ולומר שהשוחט חיה ועוף צריך לכסות את החיה בנפרד ואת העוף בנפרד, אבל חכמים סברו שהמילה 'דמו' משמע גם לשון רבים כמו הפסוק "כי נפש כל בשר דמו בנפשו".

תלמידי רב ישבו בסעודה ואמרו לר' ייבא שימזוג להם כוס יין לברכת המזון, לאחר